

St-l nemůže tedy s úspěchem žádati, aby živn. úřad, vykonávaje živn. polic. pravomoc, donutil zúčastněnou stranu k plnění závazku plynoucího z pachtovní smlouvy, totiž aby si tato jako majitelka živnosti vyžádala ve smyslu § 55 živn. řádu schválení živn. úřadu k propachtování živnosti.

Ustanovení zák. o ochraně nájemníků, jehož se stížnost dovolává, neobsahuje žádnou změnu živn. řádu, neboť předmětem zák. o ochraně nájemníků jest úprava smluvního poměru mezi kontrahenty, kteří uzavřeli smlouvu pachtovní, avšak pravomoc úřadu živn. nijak nerozšiřují.

Když tedy žal. úřad odepřel donutiti zúčastněnou stranu jako majitelku živnosti hostinské a výčepnické v L., aby žádala u živn. úřadu o schválení st-le jako pachtýře živnosti té, neporušil tím zákon. — —

Č. 4120.

Živnostenské právo: O poměru zák. č. 62 ř. z. z r. 1881 o obchodu, výčepu a drobném prodeji pálených lihových nápojů k § 16 d) živn. řádu.

(Nález ze dne 17. listopadu 1924 č. 651.)

V ě c: Vincenc C. ve Z. proti ministerstvu obchodu o koncesi na drobný prodej pálených lihových nápojů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem osp-é v N. ze 17. dubna 1923 byla st-li udělena koncese k drobnému prodeji pálených nápojů lihových se stanovštěm ve Z.

K odvolání společenstva hostinských a výčepníků v B. zrušila zsp v Brně výměr první instance pro vady řízení, ježto před udělením koncese nebylo toto společenstvo ve smyslu § 18, odst. 4 živn. řádu o podané žádosti slyšeno.

Odvolání z toho st-lem podané bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodu rozhodnutí druhé stolice, a také proto, že místní potřeba udělení této koncese nevyžaduje.

Ve stížnosti na nss podané se namítá, že nejde o udělení koncese k provozování živnosti hostinské a výčepnické, nýbrž o koncesi k drobnému prodeji pálených lihových nápojů. Žádost o tuto koncesi neměla býti posuzována s hlediska živn. řádu, nýbrž s hlediska zák. z 23. června 1881 č. 62 ř. z. o obchodu, výčepu a drobném prodeji pálených nápojů lihových. V tom však nečiní se o slyšení živn. společenstva, zejména společenstva zřízeného pro živnost hostinskou a výčepnickou zmínky, následkem čehož společenstvo není k rekursu legitimováno a žal. úřad porušil zákon, když potvrdil rozhodnutí druhé instance, jímž byla k odvolání společenstva hostinských a výčepníků zrušena koncese, kterou st-li první instance udělila.

Námítku tuto neshledal soud důvodnou. Zákonem z 23. června 1881 č. 62 ř. z. byly vydány zvláštní předpisy o obchodu, výčepu a drobném prodeji pálených lihových nápojů a bylo vysloveno v § 1, že k živn.

výčepu a k živn. drobenému prodeji těchto nápojů jest třeba úřední koncese. Novelou pak k živn. řádu z 15. března 1883 č. 39 ř. z. byly v § 15, č. 15. za živnosti koncesované prohlášeny živnosti hostinské a výčepnické včetně výčepu a drobného prodeje pálených nápojů lihových, a poukázáno při tom na cit. zák. z r. 1881 V § 16 živn. řádu vypočítávají se jednotlivé skupiny oprávnění živnosti hostinské a výčepnické a jako zvláštní skupina uvádí se pod d) výčep a drobný prodej pálených lihových nápojů. Vezme-li se v úvahu, že dle druhého odst. tohoto paragrafu mohou býti jednotlivá oprávnění živnosti hostinské a výčepnické udělena také sama o sobě, vysvitne, že provozování drobného prodeje pálených lihových nápojů jest provozováním živnosti hostinské a výčepnické, arci omezené na toto jediné oprávnění.

Je-li tomu tak, pak ovšem může býti oprávnění k provozování živnosti této uděleno jen za šetření předpisů §§ 16—20 živn. řádu, na něž se v 15 pod č. 15, výslovně poukazuje. Ve 4. odst. § 18 živn. řádu ve znění zák. z 5. února 1907 č. 26 ř. z. jest pak nařízeno, že před udělením koncese má býti zpraveno místně příslušné společenstvo pro živnost hostinskou a výčepnickou o tom, že žádost byla podána a vyzváno, aby do 14 dnů podalo své případné dobrozdání.

Podalo-li společenstvo své dobré zdání včas a byla-li koncese udělena proti jeho návrhu, přísluší mu dle 7. odst. § 18 živn. řádu právo odvolací, ač nejde-li o další propůjčení koncese, která dosud v téže místnosti byla provozována.

Z toho plyne, že společenstvo jest legitimováno odvolati se k nadřízenému úřadu správnímu z rozhodnutí, kterým byla koncese bez předchozího slyšení společenstva udělena. Jednala tudíž zsp dle zákona, když uznala rekurs společenstva za opravný prostředek legitimované strany a o něm rozhodla. Nař. rozhodnutí pak, jež se postavilo na stejné stanovisko, jest ovšem ve shodě se zákonem.

Č. 4121.

L é k á r n y: * O rozšíření stanoviště lékárny dle § 9 zák. 18. prosince 1906 č. 5 ř. z. z r. 1907 jest provéstí řízení dle §§ 48 a násl., v němž majitelům lékáren ve stanovišti neb okolí již existujících (§ 10) přísluší právo námitky.

(Nález ze dne 17. listopadu 1924 č. 5912.)

V ě c: Mag. Ph. Pavel T. a spol. v O. proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a koncesi lékárnickou.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Rozhodnutím žal. úřadu z 12. listopadu 1921 byl pořadem instančním potvrzen výnos zsp-é v Brně z 4. března 1920, kterým byla zúčastněné straně Ph. M. Josefu K. v O. udělena koncese ke zřízení a samostatnému provozování nové veřejné lékárny v O. K žádosti zúčastněné strany o rozšíření stanoviště této lékárny udělila zsp v Brně rozhodnutím ze 13. září 1922 zúčastněné straně koncesi ke